C/2024/6738

26.11.2024

**P9_TA(2024)0094**

# Evropská centrální banka – výroční zpráva za rok 2023

**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 27. února 2024 o Evropské centrální bance – výroční zpráva za rok 2023 (2023/2064(INI))**

(C/2024/6738)

*Evropský parlament,*

— s ohledem na výroční zprávu Evropské centrální banky (ECB) za rok 2022,

— s ohledem na reakci ECB ze dne 25. května 2023 na podněty, které Parlament vyjádřil ve svém usnesení o výroční zprávě ECB za rok 2021,

— s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank (ESCB) a ECB, zejména na články 15 a 21 tohoto statutu,

— s ohledem na článek 123, čl. 127 odst. 1 a 2, článek 130 a čl. 284 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na články 3 a 119 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

— s ohledem na makroekonomické projekce odborníků Eurosystému ze dne 15. června 2023 pro eurozónu a na rozhodnutí přijatá Radou guvernérů ECB,

— s ohledem na měnové dialogy mezi Hospodářským a měnovým výborem a prezidentkou ECB Christine Lagardeovou ve dnech 20. března 2023 a 5. června 2023,

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení projektu digitálního eura, který předložila Komise dne 28. června 2023 (COM(2023)0369),

— s ohledem na své rozhodnutí ze dne 1. června 2023 o ujednáních ve formě výměny dopisů mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o struktuře postupů vzájemné interakce v oblasti centrálního bankovnictví ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2022 nazvané Sociální a hospodářské důsledky ruské války na Ukrajině pro EU – posílení akceschopnosti EU ([2]),

— s ohledem na Pařížskou dohodu přijatou v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu,

— s ohledem na evropský pilíř sociálních práv,

— s ohledem na čl. 142 odst. 1 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A9-0412/2023),

A. vzhledem k tomu, že podle makroekonomických projekcí odborníků Eurosystému z června 2023 se očekává, že růst hospodářství eurozóny zpomalí z 3,5 % v roce 2022 na 0,9 % v roce 2023 a v roce 2024 se opět zvýší na 1,5 %; vzhledem k tomu, že podle předběžného odhadu Eurostatu vzrostlo hospodářství eurozóny v roce 2023 o pouhých 0,6 %; vzhledem k tomu, že to představuje nejhorší výsledek od recese v roce 2020;

B. vzhledem k tomu, že podle makroekonomických projekcí pro eurozónu ze září 2023, které sestavili odborníci Eurosystému, se očekává, že celková inflace dosáhne v roce 2023 průměrné hodnoty 5,6 %, v roce 2024 3,2 % a v roce 2025 2,1 %, a to navzdory poklesu cen energií a uvolnění úzkých míst v dodávkách; vzhledem k tomu, že jádrová inflace je setrvalejší a v červnu 2023 vzrostla na 5,5 %, poté v září 2023 klesla na 4,2 %; vzhledem k tomu, že se předpokládá, že jádrová inflace v blízké budoucnosti převýší celkovou inflaci a bude ji přesahovat až do začátku roku 2024, zejména v důsledku silného růstu mezd;

([1]) Přijaté texty, P9_TA(2023)0214.
([2]) Úř. věst. C 479, 16.12.2022, s. 75.

C. vzhledem k tomu, že desetkrát po sobě jdoucí zvýšení referenční úrokové sazby má obzvláště negativní dopad na solventnost domácností, mikropodniků a malých a středních podniků v zemích, které používají převážně model s pohyblivými úrokovými sazbami;

D. vzhledem k tomu, že podle ekonomické prognózy Komise z roku 2023 se předpokládá, že schodek veřejných financí klesne na 3,1 % hrubého domácího produktu (HDP) v roce 2023 a 2,4 % v roce 2024; vzhledem k tomu, že poměr veřejného dluhu k HDP se v eurozóně snížil z 95,0 % na 91,2 % a v EU-27 z 87,4 % v roce 2022 na 83,7 % v roce 2023; vzhledem k tomu, že to stále překračuje referenční hodnoty Smlouvy; vzhledem k tomu, že veřejný dluh a schodky se v jednotlivých členských státech značně liší;

E. vzhledem k tomu, že ECB je politicky nezávislá, takže ani orgány a agentury EU ani vlády členských států by se ji neměly snažit ovlivňovat; tato nezávislost vyžaduje, aby se ECB zdržela přijímání politických rozhodnutí;

F. vzhledem k tomu, že Evropská komise uvedla, že „další potřeby soukromých a veřejných investic v souvislosti se souběžnou transformací a jejími politickými cíli se odhadují na téměř 650 miliard EUR ročně do roku 2030“ ([3]);

G. vzhledem k tomu, že prvořadým cílem ECB je udržovat cenovou stabilitu, kterou definovala jako symetrickou 2 % inflaci ve střednědobém horizontu;

H. vzhledem k tomu, že aniž je dotčen prvořadý cíl cenové stability, ECB by měla rovněž podporovat obecné hospodářské politiky v EU, a přispívat tak k plnění cílů Unie vymezených v článku 3 SEU;

I. vzhledem k tomu, že článek 123 SFEU a článek 21 statutu ESCB a ECB zakazují měnové financování vlád;

J. vzhledem k tomu, že ECB je odpovědná Parlamentu jako orgánu zastupujícímu občany EU;

***Celkový přehled***

1. připomíná, že článek 127 SFEU stanoví, že „prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank (ESCB) je udržovat cenovou stabilitu. Aniž je však dotčen cíl cenové stability, podporuje ESCB obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení cílů Unie, jak jsou vymezeny v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. ESCB jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku 119 a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, čímž podporuje efektivní umisťování zdrojů.“;

2. připomíná zákonnou nezávislost ECB, jak je zakotvena v článku 130 SFEU, a dále zdůrazňuje, že tato nezávislost by měla být vždy doplněna odpovídající úrovní odpovědnosti;

3. je znepokojen tím, že pokud ECB nedostane inflaci včas na cílovou úroveň a zároveň zvýší náklady na financování v eurozóně, zejména pro občany a podniky, hrozí ECB, že ztratí svou důvěryhodnost;

4. je hluboce znepokojen přetrvávající vysokou mírou inflace, zejména mírou jádrové inflace, a jejím škodlivým dopadem na konkurenceschopnost, investice, tvorbu pracovních míst a kupní sílu spotřebitelů, což ovlivňuje zejména ty, kteří mají fixní nebo omezené příjmy; vyzývá ECB, aby přijala veškerá nezbytná opatření ke snížení míry inflace v souladu se svým mandátem; připomíná, že taková situace způsobuje hospodářskou nejistotu a zvyšuje životní náklady občanů; zdůrazňuje, že to může vést k inflačním očekáváním, která udržují cyklus zvyšování cen a narušují hospodářskou stabilitu; konstatuje, že kvantitativní inflační cíle musí být splněny ve střednědobém horizontu; vyzývá ECB, aby poskytovala více informací o sledování a stanovování neutrální úrokové sazby;

([3]) Evropská komise. (2021). Hospodářství EU po pandemii COVID-19: důsledky pro správu ekonomických záležitostí

5. bere na vědomí různé úrovně zadlužení, schodků veřejných financí a veřejných investic v členských státech a možná rizika a problémy, které to s sebou nese pro hospodářskou stabilitu, důvěru investorů, hospodářský růst a dlouhodobou prosperitu; vyjadřuje politování nad tím, že nebyly učiněny dostatečné kroky k reformě konkurenceschopnosti a veřejných investic v době, kdy byly úrokové sazby nízké; zdůrazňuje své mimořádné znepokojení nad rostoucími náklady na dluhové financování, zejména v případě státního dluhu, v důsledku rostoucích úrokových sazeb; připomíná, že odpovědný přístup ke schodku veřejných financí a míře zadlužení je zásadní pro to, aby se zabránilo riziku spojenému se současnou mírou inflace s cílem zachovat stabilní hospodářství a udržitelný růst; naléhavě vyzývá k rychlé realizaci legislativních návrhů Komise týkajících se revize pravidel EU pro správu ekonomických záležitostí; vítá stanovisko ECB v tomto ohledu; poukazuje na to, že expanzivní fiskální politiky by mohly působit proti zpřísňování měnové politiky ECB;

6. odsuzuje nevyprovokovanou agresi vůči Ukrajině a pokračující negativní otřesy na straně nabídky, které přináší; je znepokojen jejími přetrvávajícími, nepředvídatelnými a závažnými důsledky pro evropské hospodářství a společnost, zejména pro nejexponovanější a nejohroženější skupiny, jako jsou domácnosti s nižšími příjmy a malé a střední podniky; vítá v tomto ohledu začlenění plánu REPowerEU do plánů pro oživení a odolnost s cílem snížit energetickou závislost na Rusku, podpořit strategickou autonomii a vyřešit otřesy na straně nabídky;

7. zdůrazňuje, že hrozby pro evropskou konkurenceschopnost a mezinárodní úlohu eura vyplývají nejen z vysoké míry inflace, probíhající války na Ukrajině a z vysoké a rozdílné úrovně veřejného dluhu v členských státech, ale také z institucionální struktury eurozóny, stále více zatěžujících nákladů na regulaci, zvětšující se roztříštěnosti mezinárodního obchodu a hrozícího soupeření o dotace mezi jednotlivými státy v rámci jejich ochranářských politik; vyzývá ECB, aby se zaměřovala na posilování mezinárodní úlohy eura s cílem zvýšit jeho atraktivitu jako rezervní měny;

8. souhlasí s varováním prezidentky Lagardeové, že fiskální podpora by měla být dočasná, cílená a navržená na míru a neměla by být v rozporu s úkoly měnové politiky; vyzývá členské státy, aby sladily své příslušné fiskální politiky s obecným cílem měnové politiky ECB; připomíná, že hospodářská a měnová unie vyžaduje solidní fiskální politiky v členských státech, aby mohla reagovat na vnější otřesy; vyzývá k tomu, aby se fiskální úsilí zaměřovalo na produktivní investice a reformy; poukazuje na to, že vlády i Komise mohou podporovat občany a průmyslová odvětví nejen prostřednictvím fiskálních opatření, ale také tím, že se zaměří na sociálně vyvážené reformy podporující růst a na veřejné a soukromé investice do infrastruktury; konstatuje však, že struktura eurozóny je v současnosti stále založena na předpokladu měnové dominance; konstatuje, že vysoká míra inflace vyžaduje pevné odhodlání všech orgánů EU a vnitrostátních orgánů řešit hospodářské a sociální důsledky inflační krize;

9. konstatuje, že měnové politiky ECB zaměřené na plnění jejího primárního mandátu podléhají posouzení proporcionality; konstatuje, že posouzení proporcionality zohledňuje dopad opatření měnové politiky na širší ekonomiku a hospodářské politiky; zdůrazňuje, že v případech, kdy ECB stojí před volbou mezi různými soubory politik, které stejnou měrou přispívají k cenové stabilitě, musí zvolit ty, které nejlépe podporují obecné hospodářské politiky EU;

10. vítá dlouhodobou podporu ze strany ECB zaměřenou na dobře promyšlené dokončení hospodářské a měnové unie, bankovní unie a unie kapitálových trhů; připomíná, že může přispět k většímu rozložení rizik v rámci měnové unie a k její větší finanční stabilitě a k hospodářské a sociální obnově EU, snížení závislosti na bankovních úvěrech a k posílení hospodářské soutěže s asijskými a americkými trhy; připomíná, že je třeba prokázat jednoznačnou politickou vůli pokročit při dokončování bankovní unie a unie kapitálových trhů; bere na vědomí, že ECB podporuje vytvoření plnohodnotného evropského systému pojištění vkladů; uznává, že sdílení rizik a snižování rizik je vzájemně propojeno a že institucionální systémy ochrany hrají klíčovou úlohu při ochraně a stabilizaci členských institucí; vyzývá ECB, aby sledovala situaci v oblasti úvěrů v selhání;

11. zdůrazňuje klíčovou úlohu malých a středních podniků v rámci hospodářství EU a při dosahování hospodářské a sociální konvergence a zaměstnanosti; je obzvláště znepokojen dopadem pandemie COVID-19 a ruské útočné války na Ukrajině na malé a střední podniky; připomíná, že je třeba odstranit byrokratické překážky bránící přeshraničním investicím v EU, snížit daňovou zátěž malých a středních podniků ve srovnání s velkými korporacemi, zjednodušit právní rámce pro přilákání kapitálu a podporovat vstup malých a středních podniků na finanční trhy a finanční gramotnost občanů s cílem zvýšit povědomí o výhodách investic;

***Měnová politika***

12. konstatuje, že celková inflace klesla z 8,4 % v roce 2022 na 5,2 % v roce 2023, zejména v důsledku nižších cen energií a uvolnění úzkých míst v dodávkách; konstatuje však, že inflace zůstává nad cílovou 2 % úrovní; bere na vědomí prognózu ECB ve výši 2,1 % v roce 2025; je znepokojen sekundárními dopady inflace, skutečností, že inflační očekávání podniků a domácností bude neukotvené, a možným vývojem mezd a cen v případě, že inflační očekávání, a tudíž i mzdy plošně rostou, a potřebou zohledňovat související důsledky pro růst a zaměstnanost;

13. konstatuje, že vysoká míra inflace neúměrně ovlivňuje domácnosti s nižšími příjmy, které vynakládají větší část svého rozpočtu na nejnutnější výdaje; zdůrazňuje, že snížení inflace zpět na cílovou úroveň je proto rovněž důležité pro zachování sociální soudržnosti;

14. vyjadřuje znepokojení nad trvale vysokou mírou jádrové inflace, přestože nyní již několik měsíců klesá; konstatuje, že inflace začala zpočátku růst v důsledku úzkých míst v dodávkách; chápe, že se očekává, že růst mezd bude nadále pokračovat, což je způsobeno kompenzací inflace a napjatou situací na trhu práce;

15. poukazuje na to, že inflace začala růst nad cílovou úroveň již v červenci 2021 kvůli úzkým místům v dodávkách, tedy ještě před plošnou, nevyprovokovanou a nezákonnou ruskou agresí na Ukrajině, která inflační tlak dále zvýšila; konstatuje však, že ECB začala řešit inflaci teprve v červnu 2022, přestože krize COVID-19 prokázala, že je schopna jednat včas; konstatuje, že ostatní centrální banky jednaly rychleji; konstatuje, že ECB by měla jednat rychle, a plnit tak svůj úkol, aby veškerá její rozhodnutí byla založena na hospodářských a finančních ukazatelích; je přesvědčen, že rychlejší reakce mohla mít dřívější dopad na dynamiku cen a odvrátit vrchol inflace ve výši 10,6 %, která byla zaznamenána v říjnu 2022;

16. vyzývá ECB, aby pokračovala v analýze nabídky a poptávky po inflaci;

17. plně podporuje prohlášení prezidentky Lagardeové, že bude bojovat proti inflaci tak dlouho, jak to bude nutné, s tím, že normalizace měnové politiky je možné dosáhnout kombinací fiskální, měnové a strukturální politiky; vítá závazek prezidentky Lagardeové týkající se pokory a pravidelné aktualizace modelů ECB; vyzývá však ECB, aby zásadně přezkoumala a zlepšila své modely a jejich úlohu při tvorbě politik s ohledem na nedostatečnou výkonnost těchto modelů v posledních letech s cílem přizpůsobit je novým hospodářským trendům a trendům na unijních a světových finančních trzích a zároveň zohlednit zkušenosti získané z probíhajících a předchozích krizí a výzvy spojené s tvorbou měnové politiky;

18. připomíná, že cenové stability nebylo zdaleka dosaženo; připomíná 2 % symetrický inflační cíl ve střednědobém horizontu; konstatuje, že posledních deseti letech byla inflace buď výrazně pod touto cílovou úrovní, nebo výrazně nad ní; bere rovněž na vědomí, že inflace má klesající tendenci, která se blíží střednědobému cíli ECB;

19. vyzývá ECB, aby lépe definovala pojem „střednědobý“ a zaměřila se na kvalitativnější přístup k cenové stabilitě s cílem zachovat dostatek prostoru k využívání přínosů cenové stability a zároveň poskytnout dostatek prostoru ke snížení rizika deflace;

20. podporuje rozhodnutí ECB omezit své programy nákupu aktiv s ohledem na přebytečnou likviditu na trhu; konstatuje však, že ECB stále hodlá reinvestovat splátky jistiny ze splatných cenných papírů zakoupených v rámci nouzového pandemického programu nákupu aktiv (PEPP) alespoň do konce roku 2024; bere na vědomí oznámení ECB týkající se dekarbonizace jejího portfolia podnikových dluhopisů, přestože postupná změna struktury portfolia přestává být účinná, pokud nedochází k reinvesticím; zdůrazňuje význam kvality kolaterálu;

21. konstatuje, že koncept tržní neutrality souvisí se zásadou „otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží“; respektuje nezávislost ECB, současně ji však vybízí, aby řešila selhání trhu a zajistila účinné rozdělování zdrojů v dlouhodobém horizontu a zároveň zůstala co nejvíce apolitická a respektovala neutralitu trhu v různých situacích; zdůrazňuje, že tato rozhodnutí nesmí být přijímána na úkor dosažení hlavního cíle ECB;

22. uznává potřebu veřejných a soukromých investic po desetiletích nedostatečných investic s cílem snížit dynamiku inflace na straně nabídky a zlepšit potenciál udržitelného růstu;

23. zdůrazňuje, že pro dosažení mandátu ECB v oblasti cenové stability je zásadní rovnoměrná transmise měnové politiky; zdůrazňuje, že nadměrné rozdíly ve výnosech státních dluhopisů způsobují, že úvěrové podmínky nejsou v souladu s jednotnou transmisí měnové politiky a nadměrně ztěžují snižování veřejného dluhu; v této souvislosti bere na vědomí zavedení nástroje na ochranu transmise určeného k podpoře účinné transmise měnové politiky v eurozóně;

***Sekundární mandát***

24. připomíná, že článek 127 SFEU vyžaduje, aby ECB podporovala obecné hospodářské politiky Unie, jak je stanoveno v článku 3 SEU, který spadá do jejího mandátu, pokud tím není dotčen cíl cenové stability; zdůrazňuje, že cíle ECB podléhají jednoznačné hierarchii; připomíná, že ekologická a digitální transformace patří mezi společné priority EU;

25. vyjadřuje vážné znepokojení nad nedávnými zprávami v médiích o politické předpojatosti ECB v souvislosti s tzv. ekologizací politik; připomíná, že pro integritu a podporu této instituce ze strany veřejnosti je nesmírně důležité soustředit se na mandát ECB v oblasti cenové stability; bere na vědomí význam pluralismu pro institucionální kulturu ECB; vyzývá ECB, aby vyšetřila a urychleně řešila veškerá podezření na ideologickou předpojatost;

26. připomíná ECB, aby do své výroční zprávy začleňovala zvláštní kapitolu zaměřenou na to, jakým způsobem interpretuje a plní své vedlejší cíle a jaký je jejich potenciální dopad na primární mandát;

27. konstatuje, že ECB je jakožto jeden z unijních orgánů v rámci svého mandátu vázána závazky EU vyplývajícími z Pařížské dohody; vyzývá ECB, aby nadále posuzovala, do jaké míry může změna klimatu ovlivňovat schopnost EU udržovat cenovou stabilitu;

28. vítá oznámení ECB o dalším zlepšování nástrojů a kapacit Eurosystému v oblasti posuzování rizik s cílem lépe zohledňovat rizika související s klimatem a životním prostředím, zejména proto, že změna klimatu a extrémní povětrnostní jevy by mohly vést k větší volatilitě cen, především v zemědělsko-potravinářském odvětví; vyzývá ECB, aby pokračovala ve své práci na zátěžových testech týkajících se rizika transformace souvisejícího se změnou klimatu, které byly vyvinuty s cílem posuzovat odolnost bank a podniků vůči riziku transformace souvisejícímu se změnou klimatu;

29. bere na vědomí akční plán ECB a její podrobný plán opatření souvisejících se změnou klimatu, jejichž cílem je lépe začleňovat otázky související se změnou klimatu do politického rámce a modelů ECB; konstatuje, že klimatický plán nezahrnuje cílené dlouhodobější ekologické refinanční operace nebo podobné nástroje;

30. zdůrazňuje význam evropského pilíře sociálních práv pro sociálně-ekonomickou konvergenci; zdůrazňuje, že těchto cílů lze nejlépe dosáhnout, pokud sociálně tržní hospodářství funguje ve stabilním makroekonomickém prostředí založeném na předvídatelných úrovních cen;

***Ostatní aspekty***

31. upozorňuje na neustále se zvětšujícím rozdíl v zůstatcích systému TARGET2 v rámci ESCB; obává se, že to může v budoucnu vést ke konfliktům; konstatuje, že výklad těchto rozdílů je předmětem debaty;

32. vítá pozornost, kterou ECB věnuje rizikům kybernetických útoků; vybízí ECB, aby v této pozornosti nepolevovala, zejména s ohledem na stávající geopolitický rámec; vyzývá ECB, aby nepolevovala v monitorování vývoje nových typů digitálních aktiv, jako jsou kryptoaktiva, konkrétně kryptoměny a související rizika, pokud jde o kybernetickou bezpečnost, praní peněz, daňové podvody, financování terorismu a další trestnou činnost související s anonymitou, kterou kryptoaktiva poskytují, a vyzývá v tomto ohledu ECB, aby i nadále usilovala o udržování odolnosti své digitální infrastruktury;

33. bere na vědomí pokrok ECB v projektu digitálního eura a vítá přitom dialog s Parlamentem v této oblasti; opakuje, že s ohledem na to, že EU stojí v čele digitální transformace v odvětví plateb, musí digitální euro respektovat hospodářskou soutěž v bankovním a digitálním platebním prostředí; zdůrazňuje, že digitální euro nesmí nahradit hotovost jako platební prostředek, musí respektovat soukromí občanů a podniků a nesmí ohrozit finanční stabilitu; domnívá se, že digitální euro bude úspěšné pouze tehdy, pokud nabídne hmatatelnou přidanou hodnotu, která bude evropským občanům jasně sdělena; připomíná, že zavedení digitálního eura závisí na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady jakožto spolunormotvůrců;

34. sdílí obavy ECB, pokud jde o vzestup stínového bankovnictví a riziko, které může představovat pro finanční stabilitu; zdůrazňuje potřebu odpovídající regulace nebankovních finančních zprostředkovatelů, která umožní, aby toto odvětví mohlo soutěžit s bankovním sektorem za rovných podmínek;

35. vítá rámec Basel III, neboť posílí odolnost bankovního sektoru; varuje před rizikem nedodržování předpisů; souhlasí s obavami ECB v tomto ohledu; zdůrazňuje, že bankovní dohled by měl být založen na rizicích; zdůrazňuje význam rovných podmínek na mezinárodní úrovni a konkurenceschopnosti evropských bank;

36. konstatuje, že ECB přizpůsobuje své systémy technologickému vývoji, jako je začleňování umělé inteligence do jejích modelů zpracování a analýzy údajů, a to s cílem pomáhat zlepšovat měnovou analýzu a rozhodování; zdůrazňuje, že veškerý tento vývoj by měl vždy probíhat v rámci bezpečnostních parametrů, aby se předešlo provozním rizikům;

***Odpovědnost***

37. vítá písemnou formalizaci stávajících postupů vyvozování odpovědnosti mezi ECB a Parlamentem; bere na vědomí otevřenost a dostupnost ECB pro Parlament; vyzývá ECB a Parlament, aby plně využívaly ujednání o odpovědnosti a transparentnosti a pokud možno tato opatření dále posilovaly, aniž by tím byla dotčena nezávislost ECB;

38. navrhuje, aby ECB vytvořila interní hodnotící úřad pro následné hodnocení svých politických rozhodnutí, aniž by to narušovalo její nezávislost;

39. vítá rozsáhlou a podrobnou zpětnou vazbu ECB k usnesení Parlamentu o výroční zprávě ECB za rok 2021; žádá ECB, aby ve svém odpovědném a transparentním přístupu pokračovala a aby i nadále písemně zveřejňovala své reakce na usnesení o výroční zprávě ECB, jež Parlament každoročně přijímá;

40. konstatuje, že mezi členy Výkonné rady a Rady guvernérů ECB jsou pouze dvě ženy; vyzývá členské státy eurozóny, aby dostály svému závazku a do svých postupů jmenování začlenily zásadu genderové rovnosti s cílem zajistit při obsazování pozic guvernérů národních centrálních bank rovné příležitosti pro všechna pohlaví;

41. konstatuje, že nejnovější statistické údaje o genderové nerovnováze v organizační struktuře ECB ukazují na to, že vzrostl podíl žen ve všech vyšších řídících funkcích; vyzývá ECB, aby pokračovala ve své snaze o posilování rovných příležitostí pro všechna pohlaví ve své organizaci;

42. vítá novou komunikační politiku ECB, která zahrnuje přístupnější způsoby, jak vysvětlovat a prezentovat politická rozhodnutí ECB občanům a zúčastněným stranám, a vyzývá ECB, aby dále posílila svou komunikaci o politických cílech centrálních bank a reakcích na krize;

43. bere na vědomí nedávné jmenování nového předsedy Rady dohledu a připomíná ECB, aby v budoucích postupech jmenování lépe zohledňovala a respektovala výsady Evropského parlamentu, zejména v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu;

44. zdůrazňuje význam etického rámce ECB a kodexu chování, neboť představují záruku integrity ECB a slouží jako základ důvěry veřejnosti a v konečném důsledku i důvěryhodnosti ECB; konstatuje, že tento rámec poskytuje zaměstnancům ECB a vysoce postaveným úředníkům pokyny k tomu, jak jednat s lobbisty; vyzývá ECB, aby v této souvislosti rámec pravidelně přezkoumávala;

45. vyzývá ECB, aby zahájila dialog s vnitrostátními parlamenty a současně striktně zachovávala svou politickou nezávislost; domnívá se, že by to posílilo legitimitu a politiku ECB;

46. vyzývá ECB, aby uvedla svůj interní rámec pro whistleblowing do souladu se směrnicí EU o oznamovatelích;

°
° °

47. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a Evropské centrální bance.